[2018] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 12

ਐਸ. ਥੰਗਰਾਜ

ਬਨਾਮ

ਨੈਸ਼ਨਲ ਇੰਸ਼ੋਰੈਂਸ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਬ੍ਰਾਂਚ ਮੈਨੇਜਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕੀਤੀ ਗਈ

(ਸਿਵਿਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 3152 ਦਿਆਂ 2017)

6 ਮਾਰਚ, 2018

[ਦੀਪਕ ਮਿਸਰਾ, ਸੀ.ਜੇ.ਆਈ., ਏ.ਐਮ. ਖਾਨਵਿਲਕਾਰ ਅਤੇ ਡਾ. ਡੀ.ਵਾਈ. ਚੰਦਰਚੂਡ, ਜੇਜੇ।]

ਮੋਟਰ ਵਾਹਨ - ਮੋਟਰ ਹਾਦਸੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਪੰਗਤਾ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਪੀੜਤ, ਇੱਕ ਇਮਾਰਤ ਠੇਕੇਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਲੋਡਮੈਨ, ਹਾਦਸੇ ਦੇ ਸਮੇਂ 26 ਸਾਲ ਦਾ ਸੀ - ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਅਪੰਗਤਾ ਨੂੰ 70% ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ 11,27,359/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ 12% ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਦਿੱਤਾ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਿਆਜ ਨੂੰ 7.5% ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ - ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ: ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸੱਟਾਂ ਗੰਭੀਰ ਹਨ - ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਕਈ ਫ੍ਰੈਕਚਰ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪੇਟ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਵੇਦਨਾ ਗੁਆ ਚੁੱਕਾ ਹੈ - ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਹੁਣ ਲੋਡਮੈਨ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ - ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, 70% 'ਤੇ ਅਪੰਗਤਾ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਗਲਤ ਹੈ - ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਯਥਾਰਥਵਾਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ 'ਤੇ, ਅਪੰਗਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਨੂੰ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ 3,00,000/- ਰੁਪਏ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਕੁੱਲ ਰਕਮ 'ਤੇ (ਇਸਦੀ ਬਜਾਏ ਅਤੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ) 9% ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਵਿਆਜ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ (ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ 7.5% ਸਾਲਾਨਾ ਦਰ)।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੋਟਰ ਹਾਦਸੇ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਅਪੰਗਤਾ ਕਾਰਨ ਹੋਏ ਆਮਦਨ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੇਣਯੋਗ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਗਣਨਾ 9,72,000/- ਰੁਪਏ ਕੀਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਰਾਏ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਅਪੰਗਤਾ 70% ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੀ, ਕੁੱਲ ਰਕਮ 6,80,400/- ਰੁਪਏ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਡਾਕਟਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ 12% ਸਾਲਾਨਾ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਕੁੱਲ 11,27,359/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਪਰ ਵਿਆਜ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ 12% ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘਟਾ ਕੇ 7.5% ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਐੱਸ. ਥੰਗਰਾਜ ਬਨਾਮ ਨੈਸ਼ਨਲ ਇਨਸ਼ੂਰੰਸ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟਡ

ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ

ਆਯੋਜਿਤ **1.** ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਦਾ ਇਹ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਰਿਆਇਤ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਬਿਆਨ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਕੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਹੁਣ ਤੋਂ ਰਿਆਇਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕੇਗਾ। [7 ਪੈਰਾ] [15-ਡੀ-ਈ]

2. ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਘੋਖਣ 'ਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਲੱਗੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਗੰਭੀਰ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਸ ਨੂੰ ਲੱਗੇ ਕਈ ਫ੍ਰੈਕਚਰ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਪੇਟ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਸ਼ ਗੁਆ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਜ਼ਾਹਿਰ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਲੋਡਮੈਨ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, 70 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅਪੰਗਤਾ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਗਲਤ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਯਥਾਰਥਵਾਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ, ਅਪੰਗਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ 2,91,600/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਕਟੌਤੀ (9,72,000/- ਰੁਪਏ ਘਟਾ ਕੇ 6,80,400/- ਰੁਪਏ) ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਉਚਿਤਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੱਟੀ ਗਈ ਰਕਮ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। 3,00,000/-। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾਅਵਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 9 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। [8 ਪੈਰਾ] [15- ਐਫ-ਐਚ]

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2017 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 3152

2008 ਦੇ ਸੀ.ਐੱਮ.ਏ. (ਐੱਮ.ਡੀ.)) ਨੰ. 499 ਵਿੱਚ 2012 ਦੇ ਕਰਾਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੰਬਰ 24 ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮਦੁਰਾਈ ਬੈਂਚ ਦੇ 05.06.2012 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।

ਆਰ. ਨੇਦੁਮਰਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲ।

ਅੰਭੋਜ ਕੁਮਾਰ ਸਿਨਹਾ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲ

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਡਾ. ਡੀ.ਵਾਈ. ਚੰਦਰਚੂਡ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

1. ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

2. ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਇੱਕ ਮੋਟਰ ਹਾਦਸੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹੋਈ ਅਪਾਹਜਤਾ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਨੂੰ 12 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਾਲਾਨਾ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ 11,27,359 ਰੁਪਏ ਦਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਘਟਾ ਕੇ 7.5 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਾਲਾਨਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਹੈ।

3. ਇਹ ਹਾਦਸਾ 1 ਅਗਸਤ 2004 ਨੂੰ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ। ਹਾਦਸੇ ਸਮੇਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 26 ਸਾਲ ਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਹਾਦਸਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਵਾਪਰਿਆ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇੱਕ ਮੋਟਰ ਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਪਿੱਛੇ ਬੈਠਾ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਐਡਵਿਨ ਸਵਾਰ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੋਟਰ ਸਾਈਕਲ ਮਾਰਥੰਡਮ ਤੋਂ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਲਾਰੀ ਜਿਸ ਦਾ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ 69 ਜ਼ੈਡ 2979 ਸੀ, ਨੇ ਟੱਕਰ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਾਰੀ ਇੱਕ ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਖੰਭੇ ਨਾਲ ਟਕਰਾ ਗਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਟਕਰਾ ਗਈ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਘਰ ਦੇ ਇੱਕ ਨਿਵਾਸੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਇਸ ਹਾਦਸੇ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ। ਸੱਟਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਡਾਕਟਰ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ, ਸੱਜੀ ਲੱਤ ਅਤੇ ਸੱਜੇ ਕਮਰ ਦੀ ਹੱਡੀ ਵਿੱਚ ਫ੍ਰੈਕਚਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਹਾਦਸੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੰਵੇਦਨਾ ਜਾਂ ਹਰਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਦੇ ਸਬੂਤ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ:

"ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਪੇਟ ਦੇ ਹੇਠਾਂ, ਦੋ ਲੱਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹਰਕਤ ਅਤੇ ਸੰਵੇਦਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ..."

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਡਾਕਟਰੀ ਰਾਏ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੰਗਤਾ ਨੂੰ 70% 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਅਪੰਗਤਾ ਕਾਰਨ ਹੋਏ ਆਮਦਨ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੇਣਯੋਗ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਗਣਨਾ 9,72,000 ਰੁਪਏ ਕੀਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਰਾਏ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਅਪੰਗਤਾ 70 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੀ, ਕੁੱਲ ਰਕਮ 6,80,400 ਰੁਪਏ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਡਾਕਟਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਕੁੱਲ 11,27,359 ਰੁਪਏ ਦਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 12 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਾਲਾਨਾ ਵਿਆਜ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ।

4. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਨੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕਰਾਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ 12 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘਟਾ ਕੇ 7.5 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

5. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਪੰਗਤਾ ਨੂੰ 70 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ 'ਤੇ ਗਿਣਨ ਦਾ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਇਹ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ -। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਇਮਾਰਤ ਠੇਕੇਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਲੋਡਮੈਨ ਸੀ। ਅਪੰਗਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਦੋਵੇਂ ਲੱਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਵੇਦਨਾ ਦਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸਦੇ ਲਈ ਲੋਡਮੈਨ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਹ ਵੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਵਿਆਜ ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ 7.5 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਤੱਕ ਘਟਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਆਜ 'ਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

6. ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ।

7. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਦੇ ਇਸ ਬਿਆਨ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਰਿਆਇਤ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਬਿਆਨ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਕੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਰਿਆਇਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕੇਗਾ।

8. ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਦੇਖਣ 'ਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਲੱਗੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਗੰਭੀਰ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਲੱਗੇ ਕਈ ਫ੍ਰੈਕਚਰ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪੇਟ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਸ਼ ਗੁਆ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਹੁਣ ਲੋਡਮੈਨ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, 70 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ 'ਤੇ ਅਪੰਗਤਾ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਗਲਤ ਹੈ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਯਥਾਰਥਵਾਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ 'ਤੇ, ਅਪੰਗਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ 2,91,600 ਰੁਪਏ ਦੀ ਕਟੌਤੀ (9,72,000 ਰੁਪਏ ਘਟਾ ਕੇ 6,80,400 ਰੁਪਏ) ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਉਚਿਤਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੱਟੀ ਗਈ ਰਕਮ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ 3,00,000 ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਗੋਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾਅਵਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 9 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਾਲਾਨਾ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

9. ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਿੱਚ 3,00,000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਵਾਧਾ ਕਰਕੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਕੁੱਲ ਰਕਮ 'ਤੇ (ਇਸਦੀ ਬਜਾਏ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ 7.5% ਸਾਲਾਨਾ ਦੇ ਬਦਲੇ) 9 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਾਲਾਨਾ ਵਿਆਜ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਵੱਖਰਾ ਰਕਮ ਅੱਜ ਤੋਂ ਅੱਠ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਬਿਭੂਤੀ ਭੂਸ਼ਣ ਬੋਸ ਅਪੀਲ ਮਨਜ਼ੂਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਦਿਵਾਕਰ ਜੋਤੀ ਐਡਵੋਕੇਟ